

Глава перша

У Магалуфі я відсмоктала дванадцять членів. Лише за попередніми підрахунками, кількість людей, які бачили, як я це роблю, складає двадцять три тисячі двадцять шість. Можливо, серед них були також моя мати, мій батько, моя менша сестра, моя бабуся, моя ще одна бабуся, мій дідусь, мій бос, мій учитель з біології, що викладає в мене вже шостий рік, та мій хлопець, із яким ми зустрічаємося вже шостий тиждень, Джеймс.

«*Tu ge?*» — надійшло повідомлення від Джеймса, останнє серед численних повідомлень, що вже засмітили мій телефон.

Я не збираюся нічого йому повідомляти. Ані йому, ані будь-кому іншому.

Двадцять чотири тисячі сто сорок три. А це, мабуть, зайшов подивитися на мене мій тренер з нетболу, а може, той хлопець, якого я бачила у «Sprag» на Ленг-роуд. Баррі Крейг, сусід. Ні, це не він... він би вже відписав зі своєї канапи щось на кшталт: «*Hi! Ану збільши та зупини. Чи це те, що я бачу? О, Боже мій, Су.*»

Переглядаючи відео про мою витівку у «Кокосовому лаунжі», поки що нараховую вже дванадцять актів орального сексу. Правильно, це вперше. Нічого не було, навіть коли Грег Джемисон тицьнув ним у мене у куцах під час нашої подорожі до герцога

Единбурзького, і навіть із Джеймсом, якого декілька тижнів тому було допущено лише до другої бази¹. Я манірна, незаймана Су. Я з тих, хто зазвичай сидить удома за книжками або якщо вже виходить у світ, то лише щоб роздати воду та купити картоплю фрі та зателефонувати до таксі. Я навіть не відчуваю потреби у присяганнях, і не виношу, коли це роблять інші, крім разів, якщо заприсягання є єдино правильним засобом передати якусь інформацію (наприклад як отой перший рядок).

Та невже моє підборіддя дійсно таке гостре, як оце на відео? Це не може бути мною. Я ж не належу до тих, хто не може дати ладу своїй голові, і я не є небезпечною людиною, і мені ні з чого бунтувати. Лі — ось хто бунтар у нашій родині. Щовихідних вона напивається як чіп. Лі лається у кожному її реченні, хоча без лайки те, що вона говорить, мало б бути виразнішим та яскравішим. Лі переспала з купою хлопців, а ще із декількома дорослими чоловіками. Це Лі мала б бути на цьому відео.

Мені доводиться тримати телефон увімкненим, щоб мати можливість проглядати це ще й ще. Оце точно — мій зелений топ із квіточками, і моє волосся, мій рот, очі. Підборіддя? Це я, я, і мої мама й тато вже подивилися цей мій виступ і, напевне, цієї миті переглядають його знову.

У цій кімнаті так холодно. Я сиджу у номері на третьому поверсі чотириповерхового двозіркового готелю на околиці Пуерто Полленса. Тут є невеличке двоспальне ліжко, вікно, яке неможливо відчинити, та крихітна, але влучно названа «мокра кімната»,

¹ Бейсбольний термін, що використовується для опису приватних стосунків: торкання партнерів під одягом, але без переходу до сексу.

у якій увесь час дуже волого й мокро, навіть якщо нею не користуватися якийсь час. Шпалери на стелі відстають, і на них є три плями від води, і мені не подобається те, як вони розміщені. Ліжко приставлене до стіни, і прямо з нього можна виглянути у вікно. Єдина триніжка тумбочка розстрожена з одного боку. Єдиним світлом у кімнаті є мутнувата енергозберігаюча лампочка, що невпевнено звисає зсередини китайського ліхтарика на стелі.

Відео завантажив якийсь «Ксано» цієї ночі, о 3:20. Цей Ксано пише про себе, що він «режисер з Великої Британії». Він не дуже добре поводить себе із камерою, або з телефоном, або чим він там мене знімав, тож йому треба б повчитися цього, якщо вже він називає себе режисером. Ксано єдиний, чиє обличчя неможливо побачити у його фільмі. У натовпі, по якому гуляв його об'єктив, я нарахувала сорок сім осіб. Дванадцять чоловік оточили мене, кожний з них готується бути наступним. Решта стоять позаду них, тримають склянки з напоями у руках та щосили волають мені, щоб я не зупинялася. Декілька телефонів направлені на мене, але якщо ті, хто їх тримає, знімали мене, то не збиралися постити їх в інтернеті або просто ще не встигли завантажити. Я зупинила відео, зробила скріншот та збільшила... і спромоглася упізнати принаймні п'ятьох людей з натовпу. Он там стоїть хлопець-піарник. Він зняв сорочку, щоб усі бачили його виблискуючі кубики на торсі й тату із двома пташками на його безволосих грудях. Це він заманив нас до цього кабака («Доброго вечора, леді? Безкоштовні напої, леді? Єгер Бомб¹, леді?»), і він же один із тих,

¹ Дуже популярний на вечірках коктейль з особливого лікеру Єгермейстер та енергонапою.

хто наставив на мене свої телефони. Ось тут він за-
сміявся, і його напій виприснув у нього з рота. Міл-
лі з Наташею стоять позаду, вони тримають відерце
із якимсь блакитним алкоголем і дивляться одна на
одну, немов налякані чимсь, але не випускають із губ
соломинки, зовсім не переймаючись тим, що випи-
ли вже забагато або тим, що мене треба зупинити.
Мені здалися знайомими черевики та шорти одного
хлопця у колі. Я бачу лише його нижню частину. Він
уже розстібає блискавку на штанях, готуючись стати
наступним. Він буде п'ятим щасливчиком, тож трохи
нервово смикається, страхаючись, що його член буде
надто малим та м'яким, коли я дістанусь до нього, та
що — дай-но я перевірю — *двадцять чотири тисячі
сто сімдесят першій* людині стане відомо, що член
у нього крихітний та дуже неквапом може піднятися.
На ньому білі черевики, схожі на кросівки, але висо-
кі, до щиколотки, із білими шнурками, вплетеними
у чорні петельки. Шорти в нього також білі та зако-
чені знизу. А боксери його сірі. Ім'я в нього — Юен.
На третю ніч Міллі спробувала з ним переспати, але
він заявив, що вона усе робила не так, як потрібно.
У неї в планах було після «Кокосового лаунжа» ще
раз піти з ним, і бути наполегливішою — якщо, звіс-
но, вона не знайде когось кращого. Коли я дістаюся
до нього, він-таки досі м'який, і — так — мій рот не
може цього виправити, тож Міллі десь там позаду, по-
дивившись на це, мабуть, уже вирішила, що краще їй
знайти когось спритнішого, бо це наша остання ніч
у Мазі та її останній шанс на простий секс вихідного
дня, без усяких зобов'язань, тому вона конче потре-
бує зустрітися із працюючим пенісом. Коли Юен за-
стібає шорти та тишком-нишком відступає, я роблю
паузу. Міллі сканує приміщення у пошуках інших